

Sygn. I C 243/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	sekretarz sądowy Karina Hofman

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2016 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. P.**

przeciwko **I. I.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego I. I. na rzecz powódki A. P. kwotę 165.000 zł (słownie: sto sześćdziesiąt pięć tysięcy złotych) wraz

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 65.000 zł od dnia 1.07.2009 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 65.000 zł od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 100.000 zł od dnia 27.10.2009 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 100.000 zł od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego I. I. na rzecz powódki A. P. kwotę 15.697 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IC 243/14

UZASADNIENIE

Powódka, A. P., wniosła przeciwko pozwanemu, I. I., pozew z żądaniem zapłaty kwoty 165.000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 65.000 zł. od dnia 1 lipca 2009r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 100.000 zł. od dnia 27 października 2009r. do dnia zapłaty. Zażądała również zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, przy czym na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2016r. sprecyzowała, iż w zakresie wynagrodzenia dla fachowego pełnomocnika domaga się 3 – krotności stawki minimalnej.

Na uzasadnienie podała, iż w dniu 14 maja 2009 udzieliła pozwanemu pożyczki w kwocie 65.000 zł., zaś w czerwcu i w lipcu 2009r. kolejnej kwoty, tj. 100.000 zł. Wobec tego, że pozwany nie oddał pieniędzy w terminie umówionym, wniesienie pozwu stało się konieczne.

W dniu 16 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Słupsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania.

W terminie ustawowym, pozwany, I. I., wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Zażądał oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na jego rzecz kosztów procesu, przy czym na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2016r. sprecyzował, iż w zakresie wynagrodzenia dla fachowego pełnomocnika domaga się 3 – krotności stawki minimalnej.

Przyznał, że powódka udzieliła mu w 2009r. pożyczki w kwocie 65.000 zł. oraz pożyczki w kwocie 100.000 zł. Podniósł jednak, że zwrócił powódce pożyczone pieniądze. I tak, w okresie od dnia 4 maja 2010r. do dnia 28 grudnia 2012r. wpłacał powódce różne kwoty, łącznie 124.979,40 zł., przy czym w kwocie tej mieści się również kwota 60.000 zł. wypłacona powódce przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na podstawie uzgodnienia z pozwanym co do zapłaty tej kwoty. Podał, że spółkę (...) i powódkę nie łączyły żadne relacje gospodarcze, co skutkuje wnioskiem, iż wpłacone pieniądze pochodzą od pozwanego oraz stanowią spłatę pożyczki dla powódki. Nadto podniósł, że na przełomie kwietnia i maja 2011r. pozwany przekazał powódce łącznie kwotę 60.000 zł., przy czym uczynił to poza rachunkiem bankowym, gdyż prosiła go o to powódka. Dodatkowo wskazał, że umówił się z powódką, iż ewentualne należności odsetkowe zostaną jej zrekompensowane poprzez dokonanie przez pozwanego na jej rzecz cesji dwóch miejsc garażowych, o łącznej wartości 40.000 zł. Podał też, iż zachowanie powódki, w tym wniesienie pozwu w niniejszej sprawie, jest podyktowane emocjami związanymi z rezygnacją przez pozwanego ze związku z powódką oraz ułożenie sobie przez pozwanego życia osobistego z inną osobą, a nadto jest odwetem za działania podejmowane przez pozwanego w związku z projektami prowadzonymi przez powódkę na Uniwersytecie (...) w O.. Na koniec wskazał, że żądanie zgłoszone w pozwie, jako naruszające zasady współżycia społecznego i stanowiące o nadużyciu zaufania, jakim pozwany darzył powódkę, nie może korzystać z ochrony prawa.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka zaprzeczała, by pozwany spłacił pożyczki. Podniosła, iż związek pozwanego z powódką ukierunkowany był na jej finansowe wykorzystywanie, a zachowanie pozwanego nosiło cechy manipulowania powódką. Podkreśliła, że gdy powódka stanowczo żądała od pozwanego zwrotu pożyczonych pieniędzy, ten oświadczył się jej. Strony wówczas ustaliły termin ślubu na dzień 14 maja 2011r. Jednak pozwany, w dniu wyznaczonym na zawarcie związku małżeńskiego, w godzinach porannych, zrezygnował ze ślubu. Przyznała, że otrzymała od pozwanego kwoty przez niego wymienione w sprzeciwie od dnia 4 maja 2010r. do dnia 28 grudnia 2012r., w łącznej kwocie 124.979,40 zł. Jednak nie stanowiły one z żadnej mierze spłaty pożyczki. Były to przede wszystkim kwoty, którymi pozwany partycypował w kosztach utrzymania obu stron. Dodatkowo podniosła, że wśród wymienionych przez pozwanego kwot jest kwota 60.000 zł., wypłacona powódce przez spółkę (...). Podała, że jest to rekompensata wydatków związanych z odwołaniem przez pozwanego, w dniu 14 maja 2011r., ślubem i przyjęciem weselnym. W sumie 124.979,40zł. zawarta jest również kwota 3.400 zł. zapłacona przez pozwanego na rzecz córki powódki w celu zakupu dla niej laptopa. Dodatkowo podała, że ujęta jest w niej również kwota 20.000 zł., którą strony zobowiązały się niezwłocznie zapłacić właścicielom mieszkania w związku z wadliwym naliczaniem przez administratora opłat. Zatem żadna z wpłat dokonanych w okresie od 4 maja 2010r. do 28 grudnia 2012r. nie stanowiła spłaty pożyczki. Jednocześnie zaprzeczyła, by na przełomie kwietnia i maja 2011r. uzyskała od pozwanego kwotę 60.000 zł. Co do cesji prawa do korzystania z miejsc garażowych, podała, że otrzymała od pozwanego prawo do jednego z nich, a nie dwóch i związane było to ze spłatą przez powódkę długu pozwanego wobec ich wspólnego znajomego, K. M.. Podała, że w czasie, gdy strony były razem, pozwany nie uzyskiwał stałych dochodów, przez to wydatki na utrzymanie wspólnego gospodarstwa ponosiła powódka. Nadto, powódka finansowała stronom wyjazdy zagraniczne, a także wypoczynek w Polsce. Pozwany w kosztach tych partycypował w razie uzyskania dochodów, lecz nie były to dochody stałe i wysokie. Podniosła, że twierdzenie pozwanego o spłacie pożyczek jest nieprawdziwe. Dlatego roszczenie powódki winno być w całości uwzględnione.

Sąd ustalił:

Strony poznały się około 2006r. W okresie od 2007r. do maja 2011r. powódka i pozwani byli parą. W 2008r. zamieszkali we wspólnym mieszkaniu (**bezsporne**, przesłuchanie powódki 00:57:54 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 819v, przesłuchanie pozwanego 02:56:38 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 825).

Od 2007r. pozwany zamieszkiwał w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...). Lokal ten, na podstawie umowy najmu z dnia 2 czerwca 2007r. był wynajmowany przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P., której współdziałowcem oraz prezesem jest pozwany. Pozwany korzystał z tego mieszkania w czasie, gdy przebywał w O.. Korzystali z niego również konsultanci spółki, P. S. i M. K.. Koszty związane czynszem za ten lokal ponosiła spółka. Mieszkanie zostało wynajęte na potrzeby zapewnienia pozwanemu i jego pracownikom miejsca zamieszkania podczas realizowania projektów w O.. Umowa została rozwiązana z dniem 15 maja 2009r.

Dowód: przelewy kwot 1.800 zł. z dnia 7 maja 2008r., z dnia 9 stycznia 2008r. i z dnia 7 lutego 2008r., kwoty 1.379,91 zł. z dnia 8 lutego 2008r., kwoty 1.800 z dnia 11 marca 2008r., k. 564 - 568, porozumienie o końcowym rozliczeniu wynajmu mieszkania z dnia 20 maja 2009r. na 8.000 zł., k. 569, przesłuchanie powódki 00:57:54 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 819v, przesłuchanie pozwanego 02:56:38 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 825.

W okresie od 16 lipca 2008r. do 16 sierpnia 2009r. strony mieszkały razem w lokalu mieszkalnym położonym przy ul. (...) w O.. Następnie od dnia 16 sierpnia 2009r. zamieszkały w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w O..

Powódka była stroną umowy najmu w pierw lokalu mieszkalnego położonego w O. przy ul. (...), a następnie lokalu mieszkalnego położonego w O. przy ul. (...).

Czynsz miesięczny za pierwszy lokal wynosił 2.500 zł. miesięcznie, a nadto najemca był zobowiązany do zapłaty należności za media oraz czynsz i fundusz remontowy na rzecz spółdzielni mieszkaniowej.

Czynsz za drugi lokal wynosił kwotę 2.600 zł. miesięcznie, a nadto najemca był zobowiązany do zapłaty kosztów eksploatacji mieszkania.

Oplaty za mieszkanie położone przy ul. (...) uiszczał do rąk córki wynajmujących pozwany, zaś opłaty za lokal mieszkalny położony przy ul. (...) ponosiła powódka poprzez wpłaty przelewem. Oscylowały one w granicach od 2.600 zł. do 3.100 zł miesięcznie.

Powódka ponosiła również opłaty za media. Wpłaty te oscylowały od 220 zł. do 900 zł.

Pismem z dnia 24 kwietnia 2012r., po definitywnym rozstaniu się stron, powódka rozwiązała umowę najmu na lokal przy ul. (...).

W dniu 11 lipca 2012r. wpłaciła dotychczasowym wynajmującym kwotę 4.647,38 zł. tytułem rozliczenia finansowego najmu mieszkania bez energii. Nadto w dniu 31 października 2012r. zapłaciła dodatkowo wynajmującym kwotę 1.403,47 zł. tytułem rozliczenia umowy.

Dowód: umowa najmu lokalu mieszkalnego położonego w O. przy ul. (...), k. 330 - 331, umowa najmu lokalu mieszkalnego położonego w O. przy ul. (...), k. 335 - 338, pismo powódki z dnia 24 kwietnia 2012r., k. 341, zestawienie transakcji, k. 342 - 343v, potwierdzenie przelewów, k. 344, k. 348 - 357, 359 - 363, k. 365 - 371, 373 - 377, potwierdzenie przelewu, k. 378, k. 379, przelewy opłat za media, k. 380 - 390, oświadczenie E. C., k. 570, wiadomość e - mail M. T. z dnia 20 stycznia 2010r., k. 391, z dnia 30 marca 2011r., k. 392 - 393, zeznania świadka J. D. 00:41:09, 00:53:23 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 534v, zeznania świadka K. M. 01:36:31 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 537, zeznania świadka J. C. 02:07:57, 02:20:41, 02:20:48 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 539, k. 540, zeznania świadka A. F., k. 800 - 801, przesłuchanie powódki 00:57:54, 01:00:39 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 819v - 820, .

Powódka rozmawiała z pozwanym na temat partycypowania przez niego w kosztach utrzymania mieszkania położonego przy ul. (...). Strony miały wspólnie koszty te ponosić. Pozwany wpłacał powódce pieniądze na ten cel, choć w różnych wysokościach w zależności od uzyskiwanych dochodów.

Dowód: przesłuchanie powódki 01:05:05 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 820.

Powódka otrzymywała od pozwanego różne kwoty z powyższego tytułu. Pozwany wpłacił powódce, w ramach kosztów wspólnego utrzymania następujące kwoty:

- w dniu 4 maja 2010r. – 3.989,40 zł.;
- w dniu 8 sierpnia 2010r. – 3.000 zł.;
- w dniu 2 września 2010r. – 1.400 zł.;
- w dniu 30 listopada 2010r. – 4.000 zł.;
- w dniu 3 stycznia 2011r. – 2.900 zł.;
- w dniu 6 stycznia 2011r. – 1.000 zł.;
- w dniu 27 stycznia 2011r. – 1.290 zł.;
- w dniu 29 stycznia 2011r. – 3.000 zł.;
- w dniu 17 marca 2011r. – 5.000 zł.;
- w dniu 12 kwietnia 2011r. – 2.000 zł.;

Po rozstaniu się stron, jako zaległe rozliczenie kosztów utrzymania:

- w dniu 3 października 2011r. – 2.000 zł.;
- w dniu 27 maja 2012r. – 6.000 zł.;
- w dniu 28 grudnia 2012r. – 8.000 zł.

Dowód: potwierdzenia przelewów, k. 95 – 106, historia rachunku (...) spółki z o.o., k. 107 – 109, historia rachunku pozwanego, k. 110, potwierdzenie przelewu, k. 111, historia rachunku pozwanego, k. 112 – 113.

W kwietniu 2011r. powódka otrzymała od właścicieli lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w O. informację, iż administracja budynku błędnie naliczyła opłaty eksploatacyjne. Wskutek tego po stronie właścicieli i najemców powstała zaległość w kwocie około 12.000 zł. Wobec właścicielki mieszkania, M. T., wszczęto egzekucję o zaległości, którą prowadzono pod sygn. Km (...).

Powódka ustaliła z M. T., iż niezwłocznie ureguluje powstałą zaległość. W tym celu pozwany wpłacił w dniu 8 kwietnia 2011r. na rzecz powódki dwie wpłaty – każda po 10.000 zł. Z tych środków powódka wpłaciła M. T. kwotę 5.000 zł. w dniu 7 kwietnia 2011r. do sprawy Km (...), kwotę 6.675,03 zł. w dniu 7 kwietnia 2011r. do sprawy Km (...), kwotę 3.623,80 zł. w dniu 18 maja 2011r. oraz kwotę 3.623,80 zł. w dniu 14 maja 2011r.

Dowód: wiadomość e-mail M. T. z dnia 7 kwietnia 2011r., k. 394, potwierdzenie przelewu kwoty 5.000 zł., 6.675,03 zł., 3.623,80 zł., 3.623,80 zł., k. 395 – 398, przesłuchanie powódki 01:13:13, 01:40:48 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 820v, k. 821v.

Strony korzystały ze wspólnych wyjazdów zagranicznych, bądź pobytów w hotelach w Polsce.

W dniu 27 marca 2009r. strony zarezerwowały wyjazd na Teneryfę. Powódka zapłaciła na ten cel kwotę 5.093,98 zł.

W dniu 19 marca 2010r. strony zarezerwowały wylot do Egiptu. Powódka zapłaciła na ten cel kwotę 8.188 zł. W wypoczynku tym uczestniczyła również córka powódki.

W dniu 20 stycznia 2012r. strony zarezerwowały wylot na G.. Na ten cel powódka zapłaciła kwotę 7.178 zł.

W dniach od dniach od 3 do 6 lutego 2011r. strony spędzili czas w Hotelu (...). Na ten cel powódka wydatkowała kwotę 1.277,04 zł. i 349 zł.

S. 2011 roku strony spędzili w hotelu (...) we W.. Powódka na cel wydatkowała kwotę 558 zł.

Dowód: dowód rezerwacji z dnia 27 marca 2009r., k. 424 - 425, wyciąg z konta, k. 426 - 427, dowód rezerwacji z dnia 19 marca 2010r., k. 428, potwierdzenie przelewu, k. 429, potwierdzenie rezerwacji, k. 430, wyciąg z konta, k. 431- - 432, wiadomość e mail A. S. z dnia 16 maja 2015r., k. 433 - 434, wyciąg z konta bankowego, k. 435 - 436, potwierdzenie przelewu z dnia 29 grudnia 2011r., k. 437, przesłuchanie powódki 01:18:09 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 820v.

Pozwany płacił za pobyt stron w BW Hotel (...) kwotę 735,31 zł z dnia 4 stycznia 2010r. oraz kwoty 657,26 zł. i 176,43 zł.

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego, k. 590.

Ponosił też wydatki podczas pobytu stron, w tym za V. Hotel (...) w kwocie 499,80 zł.

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego, k. 591 -593, k. 552

Strony korzystały z usług sprzątnięcia domu (**bezsporne**).

W latach 2003 - 2009 powódka pracowała w Urzędzie Miasta, przy czym w 2009r. jako sekretarz Miasta. Uzyskiwała wówczas wynagrodzenie w kwocie 9.500 zł. brutto miesięcznie, wcześniej jako kierownik referatu - 4.500 zł. brutto, zaś jako kierownik biura obsługi klienta - 6.000 zł. brutto. Następnie w latach 2009 - 2015 pracowała na Uniwersytecie (...) w O.. Jej zarobki jako kierownika projektu wynosiły 7.500 zł. brutto miesięcznie. Otrzymywała też dodatkowe wynagrodzenia w kwocie np. 5.000 zł.

Dowód: zeznania podatkowe powódki za 2010 - 2011, k. 521, zeznania świadka J. D. 00:41:09, 00:51:10 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 534v - 535, zeznania świadka K. M., 01:36:31 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 537, zeznania świadka J. C. 02:01:31 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k., 538v, przesłuchanie powódki 01:00:39, 01:08:36, 01:11:27 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 820 - 820 v.

W czasie, gdy strony się poznały, pozwany prowadził działalność gospodarczą. Był większościowym wspólnikiem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. Przedmiotem działalności spółki było m.in. tworzenie projektów dla innych podmiotów. Działalność spółki dopiero się rozwijała. Jej dochody nie były atrakcyjne. Pomimo wpłat, które dokonywane były na rzecz spółki nie generowała ona stałych dochodów. Od 2009r. spółka nie regulowała należności wobec ZUS. Nadal jest dłużnikiem tego podmiotu.

Pozwany współpracował także z Akademią Administracji spółką ograniczoną odpowiedzialnością w W., prowadząc wykłady, bądź przygotowując projekty. Pracę wykonywał w nienormowanym czasie. Wykonywanie pracy związane było z licznymi podróżami po całym kraju.

Uzyskiwał też dochody z (...): w 2009r - 47.320 zł, w 2010r.: 13.043 zł. i 12.740 zł.,

Dowód: zeznania świadka J. D. 00:41:09, 00:50:17 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 534v - 535, zeznania świadka K. M. 01:36:31 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 537, faktura VAT z dnia 12 lutego 2009r., faktura VAT z dnia 8 lipca 2009r., k., oświadczenie Akademii Administracji spółki z o.o. w W. z dnia 25

listopada 2015r., k. 698, umowa z Politechniką W. z dnia 5 listopada 2007r., k. 699 – 700, odpis zupełny Krajowego Rejestru Sądowego, k. 752 - 758, k. 759 – 768, zeznania świadka, K. D. 01:17:26 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2016r., k. 772v, przesłuchanie powódki 01:00:39, 01:06:59 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 820.

W dniu 4 października 2007r. (...) spółka z o.o. nabyła w leasing samochód marki F. (...) za kwotę 100.529,70 zł., zaś w dniu 17 marca 2008r. samochód marki H. (...) za kwotę 78.400 zł. (...) spółka z o.o. Ponościła w związku z tym wydatki na raty leasingowe, paliwo, ubezpieczenie, czy koszty remontu. Powódka korzystała z H. (...).

Dowód: faktura VAT z dnia 4 października 2007r., k. 619, faktury VAT z dnia 17 marca 2008r., k. 620, faktury VAT, k. 621 – 627, polisa ubezpieczeniowa C. V. (...), k. 628 – 629, E. Hestia, k. 630, B. V. (...), k. 631 - 632.

Na przełomie kwietnia i maja 2009r. pozwany poprosił powódkę o pożyczkę kwoty 65.000 zł. na rozwój działalności gospodarczej spółki (...), w tym na rozwój portalu. Powódka zgodziła się i pożyczyła mu pieniądze w gotówce w dwóch ratach: pierwszej w wysokości 55.000 zł. oraz drugiej w wysokości 10.000 zł.

Pozwany zaciągnął pożyczkę na bieżącą działalność spółki, żeby zapewnić jej płynność, by nie czuć presji, że na coś zabraknie.

Dowód: przesłuchanie powódki 01:20:31 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 820v – 821, przesłuchanie pozwanego 03:26:55 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 826.

Pieniądze na pożyczkę pochodziły od siostry powódki, J. D. (nazwisko rodowe K.). Siostra powódki upoważniła ją do swobodnego dysponowania kontem bankowym. Upoważnienie to wynikało z faktu, iż J. D. skupowała ziemię w Polsce i upoważniła swą siostrę do podejmowania czynności prawnych i faktycznych związanych z tą działalnością. J. D. ufała swej siostrze.

Dowód: dowód osobisty J. D., k. 22, dowód osobisty powódki, k. 23, pełnomocnictwo notarialne z dnia 7 września 2007r., k. 18 – 20,, k. zeznania świadka, J. D., 00:11:10, 00:15:09 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 533v, zeznania świadka K. M. 01:31:30 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 536, zeznania świadka J. C. 02:04:05 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 538v, przesłuchanie powódki 01:24:10 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 820v.

Przed udzieleniem pożyczek powódka kontaktowała się z J. D., pytając, czy z jej pieniędzy może udzielić pozwanemu pożyczki. Siostra powódki zgodziła się na to. Uznała, że stroną umowy pożyczki z pozwanym jest powódka. Ustaliła z siostrą, że ta odda pieniądze, gdy pieniądze zwróci jej pozwany.

Dowód: zeznania świadka, J. D., 00:11:10, 00:19:55, 01:10:23, 01:10:42 , 01:15:57, 01:23:08 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 533v – 534, k. 535v.

Po udzieleniu zgody przez J. D., powódka pobrała z jej konta w dniu 29 kwietnia 2009r. kwotę 55.000 zł oraz w dniu 4 maja 2009r. kwotę 10.000 zł. i te pieniądze przekazała pozwanemu jako pożyczkę.

Dowód: zaświadczenie Banku (...) z dnia 20 maja 2014r., k. 21, historia operacji Banku (...), k. 24 – 25.

Po udzieleniu pożyczki powódka poprosiła pozwanego, aby ten zawarł z nią pisemną umowę pożyczki, w której strony potwierdzą fakt pożyczania mu kwoty łącznej 65.000 zł. Pozwany się zgodził, w wyniku czego strony, w dniu 14 maja 2009r., sporządziły pisemną umowę pożyczki. W umowie tej pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczonych pieniędzy do dnia 30 czerwca 2009r. Spłata pożyczki została zabezpieczona wekslem na kwotę 65.000 zł. z terminem płatności do dnia 30 czerwca 2009r.

Dowód: umowa pożyczki z dnia 14 maja 2009r., k. 14 – 15, weksel z dnia 24 maja 2009r., k. 16.

Pomimo wezwań powódki, pozwany nie oddał jej w umówionym, terminie kwoty 65.000 zł.

Dowód: zeznanie świadka K. M. 01:33:17 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 537, przesłuchanie powódki 01:26:27 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 821.

W okresie od czerwca 2009r. do lipca 2009r. pozwany pożyczył od powódki kolejne środki pieniężne, w łącznej kwocie 100.000 zł.

Dowód: email z dnia 24 kwietnia 2010r., k. 328, zeznania świadka K. M. 01:32:03, 01:53:37, 01:54:05, 01:56:38 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 537, k. 538v, zeznania świadka J. C. 02:05:21, 02:17:12 – 02:18:23 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 538v- 539v,

Pożyczona kwota łączna to 100.000 zł. Również i te środki pieniężne pochodziły z konta siostry powódki, J. D.. Powódka pobrała z konta siostry, za jej zgodą: w dniu 6 czerwca 2009r. kwotę 20.000 zł., w dniu 9 czerwca 2009r. – 30.000 zł., w dniu 19 czerwca 2009r. – 20.000 zł., w dniu 31 lipca 2009r. – 20.000 zł., 16 lipca 2009r. – 10.000 zł. J. D. zgodziła się na to, by te pieniądze pożyczyć pozwanemu. Jako pożyczkodawcę uważała powódkę, zaś jako pożyczkobiorcę – pozwanego.

Dowód: zeznania świadka, J. D. 00:11:10 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 533, historia operacji Banku (...), k. 26, potwierdzenie wypłat, k. 27.

W dniu 22 października 2009r. pozwany złożył powódce pisemne oświadczenie, w którym potwierdził, że pożyczył od powódki kwotę 100.000 zł. oraz, że kwotę tę zwróci do dnia 26 października 2009r.

Dowód: oświadczenie pozwanego z dnia 22 października 2009r., k. 17,

Pomimo wezwań, pozwany nie oddał powódce pożyczonych pieniędzy.

Dowód: wiadomości e-mail, k. 28, k. 29, zeznania świadka K. M. 01:33:77 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 537, przesłuchanie powódki 01:26:27 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 821.

W kwietniu 2009r. pozwany pożyczył kwotę 9.000 zł. od wspólnego znajomego stron, K. M.. Nie oddał jednak pożyczonych pieniędzy pomimo nalegań pożyczkodawcy. Wówczas K. M. zwrócił się do powódki z prośbą, by porozmawiała z pozwanym i nakłoniła go do zwrotu pożyczki. Ostatecznie, to powódka spłaciła pożyczkę pozwanego zaciągniętą u K. M..

Dowód: zeznania świadka K. M. 01:33:17 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 537, przesłuchanie powódki 02:03:58 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 822.

Powódka nalegała, by pozwany oddał jej pożyczone pieniądze, choć nie czyniła tego z dużym naciskiem z uwagi na fakt, iż strony były parą.

Pomimo nierozliczenia kwestii finansowych, pozwany oświadczył się powódce i strony ustaliły termin ślubu na dzień 14 maja 2011r.

Ślub miał się odbyć w Bazylice Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. G.. W związku z tym powódka zapłaciła proboszczowi parafii ofiarę na bazylikę w kwocie 5.000zł. Nadto za przygotowanie bazyliki do uroczystości uiściła siostrze zakonnej kwotę 500 zł., zaś organiście – kwotę 700 zł.

Uroczystość weselna miała się odbyć w Hotelu (...). Powódka prowadziła rozmowy z przedstawicielami hotelu celem ustalenia szczegółów uroczystości oraz menu. Przedstawiciel hotelu przygotował projekt umowy o zorganizowanie przyjęcia weselnego w dniach od 14 maja 2011r. do 16 maja 2011r. dla 120 osób wraz z noclegiem w terminie od dnia 13 maja 2011r. do dnia 16 maja 2011r. Wskazano w niej, że wynagrodzenie za tę usługę wynosić będzie w przybliżonej wartości kwotę 55.570 zł. Na poczet przyjęcia weselnego w Hotelu (...) pozwany zapłacił dwie zaliczki, w łącznej kwocie 21.000 zł.

Alkohol i napoje przeznaczone na przyjęcie weselne zakupiła powódka. Wydatkowała na ten cel, w dniu 13 maja 2011r., kwotę 7.543,51 zł.

Oprawę muzyczną wesela miał zapewnić zespół (...). W tym celu pozwany zawarł w dniu 19 kwietnia 2011r. umowę o dzieło z osobą reprezentującą powyższy zespół. Pozwany umówił się na wynagrodzenie na kwotę 5.200 zł. Wykonawca pobrał zadek w kwocie 520 zł.

Pozwana umówiła się na dekoracje w hotelu na kwotę 4.365 zł. oraz w plenerze na kwotę 1.164 zł. W dniu 14 kwietnia 2011r. powódka za dekoracje zapłaciła kwotę 500 zł.

Zapłaciła ona również w dniu 7 marca 2011r. za kurs przedmałżeński kwotę 330 zł., w dniu 13 maja 2011r. za sporządzenie odpisu aktu urodzenia - kwotę 22 zł. oraz za sporządzenie aktu małżeństwa – kwotę 84 zł.

Na zakup sukni ślubnej powódka wydatkowała kwotę 2.000 zł.

Na dzień wesela zamówiono dwóch fryzjerów z wynagrodzeniem po 500 zł. Strony zapewniły też transport gości, za co powódka zapłaciła kwotę 3.000 zł.

Dowód: zaświadczenie Rzymskokatolickiej Parafii Pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w G. z dnia 5 listopada 2014r., k. 329, korespondencja e mail z dnia 18 lutego 2011r., k. 399, projekt umowy o zorganizowanie przyjęcia weselnego, k. 400 – 401, wiadomość e mail z dnia 23 kwietnia 2011r., k. 403 – 406, k. 407, zestawienie kosztów, k. 409, dowód wz z dnia 13 maja 2011r., k. 412, umowa o dzieło z dnia 19 kwietnia 2011r., k. 413, wiadomość e mail z dnia 10 maja 2011r., z dnia 22 kwietnia 2011r., 17 kwietnia 2011r., k. 416 – 418v, potwierdzenie przelewu kwoty 500 zł., k. 419, potwierdzenie przelewu kwoty 330 zł., k. 421, potwierdzenie przelewu kwoty 84 zł., k. 422, potwierdzenie przelewu kwoty 22 zł., k. 423, zeznania świadka J. D. 00:26:02 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 534, zeznania świadka K. M., 01:40:48 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 537 – 537v, zeznania świadka J. C. 02:10:23 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 539, zeznania świadka A. F., k. 800 - 801, przesłuchanie powódki 01:45:19, 01:50:22, 01:52:00, 01:52:56 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 821v – 822.

Rodzina pozwanego, nawet najbliższa, nie była o ślubie zawiadomiona.

Dowód: zeznania świadka, K. M. 01:57:33 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 538v, zeznania świadka D. I. 01:05:07, 01:05:41 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2016r., k. 772, przesłuchanie powódki 01:33:35 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 821, przesłuchanie pozwanego 04:04:44 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 827v.

W dniu ślubu, w godzinach porannych, pozwany oświadczył powódce, że rezygnuje ze ślubu (**bezsporne**).

Strony w dniu 14 maja 2011r. ustaliły, że pozwany odda powódce kwotę 60.000zł. tytułem wydatków związanych z weselem i ślubem.

Dowód: zeznania świadka, J. D., 00:26:02 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 534, zeznania świadka K. M. 01:40:48, 01:55:46, 01:56:01 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2012r., k. 537 – 538, zeznania świadka A. F., k. 800 - 801, przesłuchanie powódki 01:42:06 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 821v,

W tym celu w dniu 16 maja 2011r. z rachunku (...) spółki z o.o. na rzecz powódki została wpłacona kwota 60.000 zł. Z tych pieniędzy powódka opłaciła wydatki za niedoszłe przyjęcie weselne oraz pokryła swe dotychczasowe wydatki.

Dowód: historia rachunku, k. 107, przesłuchanie powódki 01:42:06, 02:02:10 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 821v, k. 822

W dniu 18 maja 2011r. Hotel (...) dokonał zestawienia kosztów związanych z organizacją przyjęcia weselnego, pomimo, że się nie odbyło. Do zapłaty na rzecz organizatora pozostała kwota 34.679 zł., po odliczeniu zaliczki uprzednio wpłaconej przez pozwanego w kwocie 21.000 zł.

Powódka wpłaciła tę kwotę do Hotelu (...) w dniu 18 maja 2011r. ze środków pochodzących z wpłat spółki (...) z dnia 16 maja 2011r.

Dowód: zestawienia kosztów, k. 409, paragon, k.k. 410, potwierdzenie transakcji, k. 411, przesłuchanie powódki 01:45:19 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 821v.

Dla zespołu muzycznego, który miał zapewniać oprawę muzyczną na weselu, powódka zapłaciła w dniu 24 maja 2011r. kwotę 1.500 zł., zaś w dniu 26 maja 2011r. kwotę 1.000 zł.

Dowód: potwierdzenie transakcji, k. 414, k. 415, przesłuchanie powódki 01:42:06 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 821v.

Dnia 1 czerwca 2011r. powódka zapłaciła za dekoracje na przyjęcie weselne kwotę 4.000 zł.

Dowód: potwierdzenie transakcji, k. 420.

W dniu 1 czerwca 2011r. pozwany wpłacił powódce kwotę 3.400 zł., na rzecz jej córki powódki, by kupiła sobie laptopa.

Dowód: historia rachunku bankowego, k. 109, przesłuchanie powódki 01:39:01 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 821v.

Okolo lipca 2011r. strony ponownie nawiązały bliższe relacje. Zamieszkiwały razem w mieszkaniu przy ul. (...) w O.. W listopadzie 2011r. pozwany ponownie oświadczył się powódce. Strony ustaliły termin ślubu na dzień 28 kwietnia 2012r., przy czym pozwany w dniu 16 kwietnia 2012r. wycofał się z oświadczyn. Wówczas okazało się, że pozwany spotyka się w P. z inną kobietą. Strony rozstały się wtedy definitywnie.

Dowód: zaświadczenie Rzymskokatolickiej Parafii Pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w G. z dnia 5 listopada 2014r., k. 329, zeznania świadka J. D., 00:37:33 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 534v, zeznania świadka J. C. 02:16:24 protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2015r., k. 539, zeznania świadka A. F., k. 800 - 801, przesłuchanie powódki 01:33:35 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 822.

Pismo, że strony się rozstały, to nadal współpracowały przy projektach, które pozwany realizował w O..

Dnia 9 sierpnia 2013r. powódka została powołana na Przewodniczącą Komisji Przetargowej na Uniwersytecie (...) w O. do przygotowania i przeprowadzania postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego na opracowane metodyki opisu procesów zarządzania w dedykowanym oprogramowaniu w jednostkach samorządu terytorialnego oraz opracowanie metodyki identyfikacji procesów zarządzania realizowanych w jednostkach samorządu terytorialnego na potrzeby realizacji programu „systemowe wsparcie procesów zarządzania w (...) w ramach programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. W tym postępowaniu pozwany był jednym z uczestników.

W dniu 22 sierpnia 2013r. powódka złożyła oświadczenie, iż nie pozostaje z żadnym uczestnikiem przetargu z stosunku prawnym lub faktycznym, który mógłby budzić podejrzenia o stronniczość.

Pozwany wygrał przetarg, w wyniku czego w dniu 9 września 2013r. została zawarta między pozwanym a Uniwersytetem (...) w O. umowa o dzieło nr (...).

Pismem z dnia 27 lutego 2015r. pozwany złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na oświadczeniu przez powódkę w oświadczeniu z dnia 22 sierpnia 2013r. nieprawdy o tym, że na dzień 22 sierpnia

2013r. nie pozostawała z pozwanym w żadnym faktycznym i prawnym stosunku. Skoro pozwany był jej winien pieniądze, to powódka nie powinna była składać oświadczenia o braku stosunku prawnego z pozwanym.

Postanowieniem z dnia 25 maja 2015r. Prokuratura Rejonowa w (...) umorzyła śledztwo w sprawie o czyn z art. 233 § 6 k.k. z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu.

Dowód: decyzja Kanclerza (...) w O. z dnia 9 sierpnia 2013r., k. 128, oświadczenie powódki z dnia 22 sierpnia 2013r., k. 129, umowa o dzieło nr (...) z dnia 9 września 2013r., k. 130 – 136, postanowienie Prokuratury Rejonowej w (...) z dnia 25 maja 2015r., k. 703 – 707.

Dnia 23 grudnia 2011r. pozwany zawarł z (...) DEVELOPER spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w O. umowę nr (...) zobowiązującą do sprzedaży miejsc garażowych. Deweloper zobowiązał się do sprzedaży udziału w garażach wielostanowiskowych, który będzie lokalem stanowiącym odrębną własność wraz z prawami związanymi z jego własnością, w ramach którego pozwany będzie korzystać z miejsc garażowych nr (...). Pozwany zobowiązał się natomiast zapłacić za powyższe prawo kwotę 40.000 zł.

Pismem z dnia 20 września 2012r. pozwany wniosł o wprowadzenie zmian w umowie nr (...) poprzez przeniesienie uprawnień do jednego miejsca garażowego na rzecz A. P., opłaconego już kwotą 20.000 zł. Wniósł jednocześnie o umożliwienie rezygnacji z zakupu drugiego miejsca garażowego. Prośbę uzasadnił wypadkiem samochodowym i zmianą sytuacji życiowej.

Dnia 14.11.2012r. doszło do podpisania umowy przeniesienia praw i obowiązków z umowy nr (...) pomiędzy (...) DEVELOPER spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w O. a powódką, na mocy której powódka wstąpiła w miejsca pozwanego do umowy zobowiązującej do przeniesienia dwóch miejsc garażowych.

Dnia 5 grudnia 2012r. (...) DEVELOPER spółka z ograniczoną odpowiedzialności w O. oraz powódka zawarli aneks do powyższej umowy, wskazując, że przedmiotem umowy zobowiązującej do sprzedaży miejsc garażowych jest jedno miejsce garażowe za kwotę 20.000zł.

Pozwany zapłacił deweloperowi kwotę 20.000 zł., za jedno miejsce garażowe.

Pozwany przekazał to miejsce powódce, gdyż tak się z nią umówił za to, że powódka spłaciła zobowiązanie pozwanego wobec K. M.. Wcześniej próbował sprzedać to miejsce, ale bezskutecznie.

Dowód: umowa zobowiązująca do sprzedaży miejsc garażowych z dnia 23 grudnia 2011r., k. 119 – 126, pismo z dnia 9 listopada 2012r., k. 127, pismo pozwanego z dnia 20 września 2012r., k. 450, umowa przeniesienia praw i obowiązków z dnia 14 listopada 2012r., k. 451, aneks do umowy zobowiązującej do sprzedaży miejsc garażowych z dnia 23 grudnia 2011r., k. 452 – 454, przesłuchanie powódki 02:03:58 protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016r., k. 822/

Dnia 9 lutego 2014r. strony spotkały się W. w (...), by porozmawiać o swoich sprawach.

Dowód: zdjęcie, k. 31, zeznania świadka T. O. 02:24:06, 02:30:59, protokół rozprawy z dnia 12 listopada 2016r., k. 540.

Pismem dnia 25 kwietnia 2014r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty 1.406.793,29 zł., w tym kwoty 165.000 zł. tytułem zwrotu udzielonej pożyczki.

Pismem z dnia 18 czerwca 2014r., pozwany odmówił zapłaty żądanych kwot.

Dowód: pismo powódki z dnia 25 kwietnia 2014r. , k. 32- 34, potwierdzenie odbioru, k. 41, pismo pozwanego z dnia 18 czerwca 2014r., k. 137 – 141, potwierdzenie odbioru, k. 142 – 143.

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż pozwany nie kwestionował okoliczności, iż strony łączyła umowa pożyczki w kwocie 65.000 zł. oraz w kwocie 100.000zł. Wniósł jednak o oddalenie powództwa z uwagi na twierdzenie, iż spłacił pożyczkę. Na ostatniej rozprawie pozwany podniósł jednak zarzut braku legitymacji procesowej czynnej, podając, że wskazane w pozwie pieniądze pożyczzył od siostry powódki, J. D. i to ona jest stroną umowy pożyczki.

Odnosząc się do zarzutu braku legitymacji procesowej czynnej stwierdzić należy z całą stanowczością, iż nie zasługuje on na uwzględnienie, gdyż nie znajduje oparcia w materiale dowodowym. Nadto, z uwagi na fakt, iż został podniesiony na końcowy etapie sporu, stwierdzić należy, że wpisuje się w niekonsekwentne stanowisko pozwanego, prezentowane w tym procesie, o czym będzie mowa niżej.

Z zeznań J. D. wynika wprost, iż umowa pożyczki łączyła powódkę i pozwanego. Wprawdzie pieniądze stanowiące przedmiot pożyczki pochodziły od J. D., to jednak powódka pożyczyla pieniądze pozwanemu. Świadek wyraźnie zeznała, że uznała, iż stroną umowy pożyczki z pozwanym jest powódka. Ustaliła z siostrą, że ta odda pieniądze, gdy pieniądze zwróci jej pozwany. Okoliczności te w całości potwierdziła powódka podczas przesłuchania.

Dodatkowo z treści umowy pożyczki z dnia 14 maja 2009r. (k.14) oraz z treści świadczenia z dnia 22 października 2009r. (k. 17) wyraźnie wynika, że umowa pożyczki kwoty 65.000 zł. i kwoty 100.000 zł. łączyła pozwanego i powódkę.

W tym miejscu wskazać należy na niekonsekwencje i nielogiczne stanowisko pozwanego, gdyż skoro twierdzi, że pieniądze pożyczzył od J. D., to dlaczego spłacał pożyczkę na rzecz powódki oraz dlaczego to właśnie na rzecz powódki dokonał cesji miejsc garażowych? Skoro byłoby tak, jak twierdzi pozwany, to winien pieniądze oddać J. D., a nie powódce. Tymczasem żadnego takiego zachowania względem J. D. nie uczynił.

W konsekwencji powyższego, sąd uznał, że stronami umowy pożyczek kwoty 65.000 zł. i kwoty 100.000 zł. była A. P. jako pożyczkodawca oraz I. I. jako pożyczkobiorca. Zatem, podnoszone twierdzenia o braku legitymacji procesowej czynnej są niezasadne.

Rozstrzygnięcie sporu sprowadza się do ustalenia, czy pozwany rzeczywiście, tak jak twierdzi, spłacił obie pożyczki. To na pozwanym spoczywa ciężar wykazania swego twierdzenia w myśl art. 6 k.c. Powódka bowiem zaprzeczyła w całości twierdzeniom, by pozwany spłacił pożyczki.

W ocenie sądu, pozwany nie sprostął powyższemu.

Podkreślić należy, iż między stronami od 2008r. występowały różne powiązania. A różnorodności tych stosunków świadczy fakt, że strony były w związku partnerskim, powódka udzielała pożyczek pozwanemu, strony wspólnie uczestniczyły w projektach, reprezentując przeciwne strony kontraktu, między stronami następowały przesunięcia finansowe poza rachunkami bankowymi itp. Obrona powódki przed twierdzeniami pozwanego nie zawsze było logiczna, to jednak na pozwanym w pierwszej kolejności spoczywał obowiązek wykazania – udowodnienia, że spłacił pożyczkę. Tymczasem brak jest, zdaniem sądu, wyraźnego dowodu na poparcie tej okoliczności.

Już samo twierdzenie pozwanego, że spłacił powódkę poprzez wpłatę kwoty 124.979,40 zł., wpłatę kwoty 60.000 zł. oraz poprzez cesji prawo korzystania z dwóch miejsc garażowych o wartości 40.000 zł., jest nielogiczne. Skoro bowiem pozwany pożyczzył kwotę 165.000 zł., to dlaczego w latach 2010 – 2011 oddał powódce kwotę 184.979,40 zł. oraz prawo o wartości 40.000 zł. Przecież jest to suma znacznie przekraczająca należność powódki z tytułu umowy pożyczki na czas spłaty. Dla sądu jest niewiarygodne, by pozwany oddał powódce pieniądze i to z taką nadwyżką, jaką wskazał.

Co do kwot wpłacanych w okresie od maja 2010r. do grudnia 2012r., to sąd uznał, za powódką, że w sumie tej zawiera się kwota 60.000 zł. wypłacona powódce tytułem rekompensaty za koszty wesela i ślubu, kwota 20.000 zł.

tytułem spłaty zadłużenia za mieszkanie na ul. (...) oraz kwota 3.400 zł. przeznaczona na prezent dla córki powódki. W pozostałej części to koszty partycypowania przez pozwanego w kosztach utrzymania stron.

Zasługuje na uwzględnienie twierdzenie powódki, że koszty wesela i ślubu zaplanowanego na dzień 14 maja 2011r. oscyływały w granicach 80.000 zł. Zatem zapłała przez pozwanego kwoty 60.000 zł., oprócz wcześniej uiszczonych zaliczki dla Hotelu (...), stanowiła w istocie rekompensatę tych kosztów.

Powódka poprzez złożenie dowodów wpłat oraz poprzez treść przesłuchania wykazała, że pozostałe wydatki stanowiły w przybliżeniu kwotę 60.000 zł. Na kwotę tę złożyły się ofiara na bazylikę – 5000zł., opłata dla organisty – 700 zł., opłata dla siostry zakonnej – 500 zł. (k. 821v), należność za zakupiony alkohol – 7.543,51 zł. (k. 412), wynagrodzenie za dekorację - 500 zł. (k. 419), kurs przedmałżeński – 330 zł. (k. 421), opłata za akty stanu cywilnego – 22 zł. i 84 zł. (k. 422, 423), zakup sukni ślubnej (k. 821v), wynagrodzenie dwóch fryzjerów – 1000 zł. (k. 821v), należność za transport gości – 3.000 zł. (k. 821v), należność dla zespołu muzycznego – 1.500 zł. i 1.000 zł. (k. 414, k.415), opłata za dekoracje – 4.000 zł. (k. 420).

Nadto z zeznań świadków, J. D., K. M. i A. F. wynika, że pozwany zobowiązał wobec powódki, w dniu odwołanego ślubu, że rekompensuje wydatki związane ze ślubem i przyjęciem weselnym.

Twierdzenie powyższych świadków są wiarygodne, zgodne z zasadami współżycia społecznego. Skoro pozwany był gotowy odwołać ślub w dniu tej uroczystości, by bez wątplenia rozstać się z powódką (co sam wskazał), to jest również wysoce prawdopodobne, że zobowiązał się do zwrotu wydatków poniesionych na tę uroczystość. Z resztą, co należy podkreślić - rodzina pozwanego, w ogóle, nie była o ślubie zawiadomiona. Świadczy to o nieszczerym podejściu pozwanego do powódki.

Wyplata na rzecz powódki kwoty 60.000 zł. w dniu 16 maja 2011r., czyli dwa dni po odwołanym ślubie. W tym stanie rzeczy, sąd dał wiarę powódce, że była to kwota rekompensaty poniesionych wydatków na ślub i wesele.

W tym miejscu wskazać należy, że sąd oddalił wniosek pozwanego o zobowiązanie powódki do przedłożenia informacji, czy organizator wesela zwrócił jej nadwyżkę kosztów organizacji wesela (k. 548), bo z wyjaśnień powódki wynika, że uzyskanie tej informacji byłoby trudne, bo Hotel (...) aktualnie jest w upadłości. Nadto z przesłuchania powódki wynika, że kwota 34.679zł. została zapłacona do hotelu już po zliczeniu kosztów powstałych w związku z organizacją wesela. Z resztą, co istotne, część gości przyjechała na planowane przyjęcie, bo ślub został odwołany w dniu planowanej uroczystości. Nadto z treści paragonu wynika, że należność 34.679 zł. została zapłacona do Hotelu (...) w dniu 18 maja 2011r., co czyni wiarygodnym wyjaśnienia powódki. Zatem wnioskowanie pozwanego jakoby jakaś kwota z tej uiszczonych w dniu 18 maja 2011r. została powódce zwrócona jest nieuzasadnione.

Twierdzenia pozwanego, że kwoty wydatkowane przez powódkę po dacie wesela nie stanowią jego kosztu, również nie zasługują na uwzględnienie. Przecież należało zapłacić osobom, z którymi podpisane były umowy na świadczenie usług. Trudno przyjąć, że osoby te zgodziłyby się na utratę swojego wynagrodzenia tylko dlatego, że jedna ze stron rozmyśliła się i nie zawarła ślubu, a w dalszej kolejności, nie odbywała się uroczystość weselna. Dotyczy to zarówno muzyków, fryzjerów, dekoratorów itp. Niezasadne są także twierdzenia pozwanego, że alkohol, na zakup którego powódka złożyła dokument wz nie dotyczyły wesela stron. Przecież na planowaną uroczystość zaproszonych zostało 120 osób. Impreza trwała od dnia 14 maja 2011r. do dnia 16 maja 2011r. Nadto z dowodu zapłaty wynika, że zakupy te zostały dokonane w bliskiej odległości czasowej od planowanej uroczystości.

Uwaga pozwanego, jakoby wydatki na kwiaty były zbędne jest również niezasadna. Kwiaty zostały już bowiem zakupione i był to koszt związany ze ślubem i weselem stron. Trudno sobie wyobrazić, że podmiot, który wydatkował środki finansowe na zakup kwiatów i przygotowanie dekoracji, nie żądał należnego mu wynagrodzenia.

Co do kwoty 20.000 zł., wpłaconej powódce w dniu 8 kwietnia 2011r., to sąd również dał wiarę powódce, że była to należność, która zarówno powódka, jak i pozwany, zobowiązali się niezwłocznie zapłacić właścicielom mieszkania położonego w O. przy ul. (...) na poczet zaległości. Za stanowiskiem powódki przemawia okoliczność, że rzeczywiście

w kwietniu 2011r. powódka została powiadomiona przez właścicielkę mieszkania o zadłużeniu oraz o prowadzonej wobec niej egzekucji po sygn. Km (...) (k. 394). Wpłaty uregulowane przez powódkę na przełomie kwietnia i maja 2011r. zostały dokonane właśnie do sprawy Km (...) (k. 395 – 398). Zatem logiczne jest stanowisko powódki, z którego wynika, że wpłata kwoty 20.000 zł. została przez pozwanego dokonana właśnie w celu spłaty zadłużenia za mieszkanie, które obie strony wówczas zajmowały.

W zakresie wpłaty kwoty 3.400 z dnia 1 czerwca 2011r., to sąd również dał wiarę powódce, że wpłata ta dokonana została przez pozwanego w celu zakupu na rzecz córki powódki laptopa. Z reszta pozwany temu nie zaprzeczył.

W zakresie pozostałych wpłat z okresu od maja 2010 do grudnia 2012r. sąd uznał, że stanowiły one, tak jak twierdzi powódka, koszty partycypowania pozwanego w kosztach utrzymania stron. Z uwagi na fakt, iż powódka miała stałą pracę ze stałym, comiesięcznym wynagrodzeniem, to racjonalne były wykonywanie przez nią stałych płatności zwianych z czynszem za wynajmowane mieszkanie. Takie rozwiązanie nie wykluczało natomiast aktywności pozwanego w utrzymaniu powódki. Właśnie poprzez wpłaty kwot od maja 2010 r. do grudnia 2012r. pozwany, zdaniem sądu, w kosztach tych uczestniczył. Wprawdzie strony definitywnie rozstały się w kwietniu 2012r., to jednak nie wyklucza, że wpłaty dokonane po tej dacie dotyczy rozliczenia mieszkania wspólnie zajmowanego.

Sąd nie ma wątpliwości, że pozwany czynił starania w związku, by się dokładać do kosztów utrzymania, by satysfakcjonować powódkę dość wystawnym życiem, życiem ponad stan. Jednak brak stałego wynagrodzenia, powodowało, iż nie miał płynności finansowej. Zatem wpłaty z okresu maj 2010r. – grudzień 2012r. stanowiły udział pozwanego w kosztach utrzymania stron.

Brak jest zatem podstaw do uznania, że wpłaty z okresu maj 2010 – grudzień 2012r. stanowiły spłatę pożyczki. Z resztą, pozwany jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, winien zdawać sobie sprawę, że jeśli spłaca pożyczkę, to winien wskazać ten fakt w tytule wpłat dokonywanych na rzecz powódki. Pozwany tego nie uczynił. Brak takiego wskazania czyni dodatkowo twierdzenia pozwanego o spłacie pożyczki gołosłownymi.

Wobec ustalenia, że pozwany dokładał się poprzez wpłaty na konto powódki do kosztów codziennego utrzymania, bez znaczenia pozostała się kwestia akcentowana przez obie strony, a dotycząca możliwości zarobkowych obu stron, ich partycypowania w wydatkach na wspólne wyjazdy i życie ponad standard. Zatem zeznania świadków, D. I., K. D. i J. J. oraz dokumenty przedstawiające wpływy i wydatki (...) spółki z o.o. oraz dokumenty dotyczące operacji bankowych pozwanego, pozostały bez wpływu na wynik procesu.

Co do twierdzeń pozwanego, jakoby przekazał powódce kwoty 60.000 zł. na przełomie kwietnia i maja 2011r. nie zasługują na wiarę, gdy są gołosłowne. Pozwany poprzez złożenie do akt wyciągu bankowego (k. 114 – 117) wykazał, że w tym czasie wypłacił z konta bankowego kwotę łączną 60.000 zł., to jednak dowód ten jest zdecydowanie niewystarczający do tego, by uznać, że wypłacone kwoty pozwany przekazał powódce oraz, by przekazane pieniądze stanowiły spłatę pożyczki.

W zakresie cesji dwóch miejsc garażowych, wskazać należy, że twierdzenie pozwanego i tym zakresie są gołosłowne. Z treści umowy łączącej dewelopera z powódką wynika, że weszła ona w uprawnienia pozwanego jedynie w zakresie jednego miejsca garażowego. Z resztą i tym zakresie brak jest dowodu, który wykazałby, że cesja jednego miejsca garażowego stanowiła rozliczenie pożyczki. Tym bardziej, iż powódka wskazała, że były to rozliczenia dotyczące spłaconej przez powódkę pożyczki pozwanego zaciągniętej u K. M.. Z resztą świadek, K. M. potwierdził, że pożyczkę pozwanemu pieniądze, że ten nie oddał ich w umówionym terminie oraz, że spłaty za pozwanego dokonała powódka.

Wskazać należy, że przesłuchanie pozwanego, który podał, że przekazał powódce dwa miejsca garażowe jest niewiarygodne. Ze złożonej do akt dokumentacji wynika, że pozwany kierował do dewelopera prośbę o umożliwienie rezygnacji z jednego miejsca garażowego z uwagi na wypadek samochodowy. Nadto z informacji nadesłanej przez dewelopera wynika, że pozwany zapłacił tylko za jedno miejsce garażowe. Zatem mógł powódce ewentualnie przekazać tylko jedno miejsce garażowe.

W tym stanie rzeczy, sąd uznał, że twierdzenia pozwanego o spłacie pożyczki są gołosłowne, a przez to sąd uznał żądanie zwrotu kwoty 65.000 zł. i kwoty 100.000 zł. za zasadne, w myśl art. 720 k.c.

Żądaniu temu nie sprzeciwiają się również twierdzenia pozwanego, który zarzucił powódce, iż nie wykorzystwała weksla, że złożyła nieprawdziwe oświadczenie w postępowaniu przetargowym oraz, że domagała się spłaty dopiero w 2014r. Okoliczności te nie mają, zdaniem sądu, znaczenia dla rozstrzygnięcia zaistniałego sporu.

Wobec tego, że pozwany nie oddał powódce pieniędzy w umówionym terminie, zasadne stało się uwzględnienie żądania odsetkowego opisanego w pozwie, w myśl art. 481 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 par 6 w zw. z par 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynnością adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U z 2013r., poz. 461 z późn. zm) przy zast. par 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800). Na koszty powódki złożyła się opłata od pozwu w wysokości 2.063 zł. i 6.187 zł., opłata od wniosków o zabezpieczenie: 2 x 100 zł., wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w kwocie 7.200 zł., opłata za udzielone pełnomocnictwo w kwocie 17 zł. oraz opłaty za doręczenie powódce odpisów protokołów rozpraw. Sąd przyznał pełnomocnikowi powódki podwójną stawkę wynagrodzenia, albowiem uznał, że nakład pracy pełnomocnika w niniejszej sprawie był duży, co przejawiało się w obszernych pismach procesowych, licznych załącznikach, przedstawionych w uporządkowany sposób oraz obecnością na każdej rozprawie i aktywnym uczestniczeniu w jej przebiegu.

Na koniec wskazać należy, iż sąd oparł stan faktyczny na dokumentach przedstawionych przez strony, przywołanych w uzasadnieniu. Ich autentyczność nie była bowiem wzajemnie kwestionowana. Natomiast dokumenty przedstawione przez pozwanego do pisma przygotowawczego 24 listopada 2015r. w dużej mierze dotknięte były wadliwością. Po pierwsze ich odpisy nie były poświadczone za zgodność z oryginałem oraz duża ilość dokumentów miała zamazaną treść, przez co nie stanowiła pełnego dowodu. Nadto dokumenty te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd oparł się również na zeznaniach świadków, J. D., K. M. i A. F.. Ich zeznania były spójne, konsekwentne i korelowały z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dokumentów. Również przesłuchanie powódki sąd uznał za wiarygodne. Było ono przede wszystkim spójne i konsekwentne.

Na oryginale właściwy podpis